

OZNANILA

ŽUPNIJE
LJUBLJANA
POLJE

OKTOBER 2012

*Hvala ti,
Gospod,
ker nas ob
molitvi notranje
oblikuješ.
Hvala ti, ker nas
opogumljaš
v kritičnih
življenjskih
okolščinah.
Hvala, ker v nas
prebuaš dar
in željo
po nesebičnem
razdajanju
bližnjim.
Daj nam moči,
da prebujamo v
sebi
vsaj delček
misijonarskega
duha,
da bomo v
vsakdanjem
življenju
pomagali bližnjim
in bodo ti prek
nas spoznavali
tvojo ljubezen in
dobroto.*

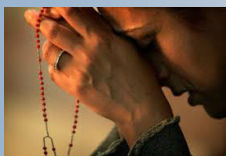
DEVICA MARIJA V POLJU

FARNO ŽEGNANJE IN BIRMA

Farno žegnanje je priložnost za razmislek, kakšno vero so premogli naši predniki. Kljub zgodovinski oddaljenosti lahko potegnemo kar nekaj vzporednic z današnjim časom. Bil je čas po rušilnem ljubljanskem potresu, ko je marsikatera družina izgubila (skoraj) vse, prav tako je prihajalo do političnih napetosti, veliko je bilo revšcine, bolezni in slabih zdravstvenih razmer, pomanjkanja hrane, obleke ... Pa vendar so premogli toliko vere in zaupanja v Boga, da so poskrbeli za obnovo in olepsanje župnijske cerkve. Vedeli so, da pravi mir in veselje prihajata iz srca in duše in da je v božjem hramu tega v izobilju, če le hočemo vstopiti. To je lahko tudi priložnost za razmislek, koliko se dejansko vključujemo v življenje župnije. Lepo je, da opazimo trud sogelavcev in pomagamo pri delu, ki je potrebno, da župnija deluje, in smo ga sposobni opraviti. Se pomembnejši pa je občutek, da v tem občestvu nismo osamljeni. Zaradi vsakdanjega hitenja smo pogosto utrujeni ter zaradi telesne in duševne izčrpanosti ne znamo videti dobrega. Težko je priznati, a smo odyisni od drugih. Ze samo našmeh ali pogovor po končani maši lahko splete mrežo prijateljev, ki kot padalo varuje pred padci v težkih trenutkih.

Z birmo po milosti Svetega Duha v nas deluje božja ljubezen, ki nas tako različne in samo svoje združuje v eno. Tudi za mlade - še posebej letošnje birmance - naj bo življenje odraslega kristjana v prvi vrsti sposobnost začutiti Jezusa v vsakem človeku. Najlažje je obsojati: »Glej, kakšni so ...«. Težje pa je živeti tisto: »Lačen sem bil in ste mi dali jesti ...«. Današnji mladi (pa tudi kakšen starejši) pa bi lahko dodali še: » ... se mi nasmehnili, me sprejeli, mi pokazali pravo pot s svojim zgledom ...«.

Naj tudi povabilo k molitvi rožnega venca v mesecu oktobru ne bo le neka »tradicija«, temveč poskusimo začutiti, da je molitev tista, ki podira meje med ljudmi, prinaša notranji mir in zaupanje ter nas po različnih poteh življenja pelje k istemu cilju v večnosti.

11. oktober- SV. BRUNO KÖLNSKI

Nadškof Bruno I. je pokopan v kölnski opatiji svetega Pantaleona, ki jo je sam ustanovil sredi 10. stoletja.

Sin kralja Henrika I. in kraljice Matilde je leta 940 komaj petnajstleten postal kancler na dvoru kralja Otona I., ki je bil njegov starejši brat. Leta 951 ga je Oton I. imenoval za višjega državnega kanclerja. Izobraževal je dvorne duhovnike in vodil več velikih opatij. Leta 953 je dobil sedež kölnskega nadškofa. Med svojim dvanajstletnim škofovanjem je skrbel za izobraževanje in moralo pri duhovščini in ljudeh. Ustanovil je tudi več samostanov in cerkva. Umrl je 11. oktobra 965 v Reimsu, med vračanjem z obiska v Franciji. Njegove kosti so nato iz Reimsa prenesli v Köln. Bruno I. je na vseh upodobitvah prikazan v škofovskem mašnem plašču, ob sebi pa ima model cerkve, knjigo, državno jabolko, zastavo in sulico z zastavo.

OBLETNICA IN SLOVESNOST SV. BIRME, 14. oktober

Obdobje od 1897 do 2012 - 115 let. Kaj vse se je v teh 115 letih zgodilo! Dvakrat se je prelo-milo stoletje in enkrat tisočletje. V tem obdobju sta se v svetovno in slovensko zgodovino zapisali dve svetovni vojni z vsemi njunimi uničujočimi posledicami. Umirali so vladarji, umirale so države. Odzvonilo je cesarju, kralju in maršalu, vmes pa še »duceju« in »firer-ju«. Nekateri od teh mogočnikov so se zaganjali proti Kristusovi Cerkvi, toda Cerkev je obstala, oni pa so šli rakom žvižgat. Čeprav so nekateri »pokrajine imenovali po sebi«, so odšli v Hadove dvore. »Smrt jim je bila za pastirja.« Kristusova Cerkev pa je obstala. Tudi cerkev v Polju je obstala. Potem ko je bila po ljubljanskem potresu 1895 obnovljena in posvečena 10. 10. 1897, je uspešno preživela take in drugačne čase: vojne in »svinčene« pa še katere. Pred drugo svetovno vojno je bila razširjena, pred koncem prejšnjega tisočletja je dobila nove orgle (blagoslov 10. 10. 1998). Pred dvema letoma je bil blagoslov obnovljenega župnišča. Koliko je bilo v tem obdobju v cerkvi darovanih svetih maš, koliko podeljenih zakramentov, koliko je bilo opravljenih molitev! Kolikokrat je poljska župnija doživela slovesnost svete birme! 14. 5. 1899 je prišel birmovat knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Med sveto mašo ob desetih je birmal 83 otrok. To je bilo še v 19. stoletju, v rajnki Avstro-Ogrski. Letos bo birmoval ljubljanski nadškof in metropolit msgr. dr. Anton Stres, v samostojni Sloveniji. Resda bo birmancev manj (letos 35), toda cerkev Device Marije v Polju se kljub temu še trdno drži. Naši devetošolci bodo prejeli potrditev kot dar Svetega Duha. Duh veje skozi stoletja in tisočletja in drži pokonci našo Cerkev in cerkev. Čas Cerkve je namreč čas

Svetega Duha. To velja tudi za poljsko cerkev. Spet bomo zapeli: »Pridi, pridi, Sveti Duh ...« *Pri vseh žegnanjskih mašah bo darovanje za župnijo. Po sv. maši ob desetih bo na župnijskem dvorišču srečanje s pogostitvijo (pecivo, kostanj in osvežilna pijača). Lepo vabljeni k eni izmed prazničnih maš in pogostitvi po sv. maši. Domače gospodinje pa vabim, da nas tudi letos razveselijo s slastnim pecivom, ki ga bodo za to priložnost napekle.*

ROŽNOVENSKA POBOŽNOST

Rožni venec je častitljiva molitev, ki je postala med nami zelo redka. Pri mnogih kristjanih že samo besedna zveza rožni venec zbudi odpor, ker ne poznajo duha te vzvišene molitve. Tudi preprost človek pogosto pogleda mavrico, a jo malo ceni, ker ne dojame njenega visokega pomena. Če pogledamo lepo mavrico na nebesnem svodu, vidimo na njej tri izstopajoče barve. Zelena je barva upanja, rdeča barva vere in zlata simbol ljubezni. Prav tako se lesketa pet skrivnostni veselega dela rožnega venca v zeleni barvi, pet skrivnosti žalostnega dela v rdeči in pet skrivnosti častitljivega dela v zlati barvi. Tu so zajete vse skrivnosti našega odrešenja. Te skrivnosti molitve rožnega venca sestavljajo slavalok našega odrešenja in upanja za vso večnost. Kdo ne bi v blaženem premišljevanju našel duhovne spodbude? »Blagor možu, ki noč in dan premišljuje Gospodovo postavo,« vzklika David.

Izrabimo mesec oktober za skupno družinsko molitev in zmolimo vsak dan skupaj po eno desetero rožnega venca. Otroci in mladi boste pred večernimi mašami v mesecu oktobru po razredih molili rožni venec. Ponedeljek: 3. in 4. razred; torek: 5. in 6. razred; sreda: 7. razred; četrtek: 8. in 9. razred. Osnovnošolski otroci ste vabljeni, da bi za rožnovensko nedeljo, 7. oktobra, na svoj način izdelali rožne vence, ki jih bomo pri sv. maši ob 10h blagoslovili. Začetek rožnega venca v oktobru bo ob 18.30!

misel meseca

Zgodilo se ne bo nič, česar bi Bog ne hotel. Kar pa on hoče, četudi bi se nam zdelo hudo, je v resnici za nas najboljše.

(sv. Tomaž More)

abc krščanstva

PETA ZAPOVED

II. Spoštovanje človekovega dostojanstva 3. Spoštovanje do osebe in znanstveno raziskovanje

Znanstveni poskusi, medicinski ali psihološki, na osebah ali skupinah ljudi morejo prispevati k ozdravljenju bolnih in k napredku javnega zdravja. Znanost in tehnika po svojem notranjem smislu zahtevata brezpogojno spoštovanje temeljnih kriterijev pravne in moralne naravnosti; biti morata v službi človeške osebe, njenih neodtujljivih pravic, njenega resničnega in celostnega blaga, v skladu z božjo zamislijo in božjo voljo. Raziskave ali poskusi na človeškem bitju ne morejo legitimirati dejanj, ki sama po sebi nasprotujejo dostojanstvu osebe in njeni pravi postavi.

(prim. KKC 2292-2296)

115-LETNICA POSVETITVE NOVE CERKVE D. M. V POLJU

Drugo nedeljo v oktobru se spominjamo posvetitve sedanje župnijske cerkve. Staro romarsko cerkev, obe nekdanji podružnici (Kašelj, Zadobrova), župnišče in večino hiš v okolških vaseh je na veliko noč, 14. aprila 1895, močno poškodoval ljubljanski rušilni potres. O škodi na cerkvi je takratni župnik Matija Kolar v župnijski kroniki zapisal: »... Zvonik razpočen in razmajan, da se je bati bilo vsak hip, da se sesuje v prah. Stranske kapele v cerkvi globoko počene na več krajih. Veliki altar močno poškodovan, na tleh vse sveče, svečniki, več svetnikov popadalo na stranskih oltarjih, npr. pri sv. Barbari, sv. Izidor in sv. Notburga. Na ženski strani pri leci [prižnica] sv. Helena, glava odpadla. Ravno nova velikonočna sveča v prah zdrobljena, vstali Zveličar pa ostal na svojem mestu. Večna luč ni ugasnila. Grozno razdejanje po cerkvi in krog cerkve...«

Ker je bila cerkev preveč poškodovana, je sveta maša potekala na prostem oziroma pred pokopališko kapelico (staro pokopališče je bilo okoli cerkve). Kljub težki preizkušnji in veliki stiski so se farani takoj po končani obnovi župnišča konec avgusta 1895 pogumno lotili tudi obnove in podaljšanja cerkve. Načrte je pripravil arhitekt Raimund Jeblinger (1853 - 1937) iz Linza, ki ga je takoj po potresu na pomoč v Ljubljano poklical knezoškof dr. Jakob Missia. Jeblinger je tako poleg priprave načrtov za novo cerkev v Polju sodeloval pri obnovi številnih stavb in cerkva na Kranjskem, med drugim cerkva v Vodica, Trnovem in Črnučah. Zidarska dela, ki jih je vodil češki mojster Josip Chalupski, so začeli 27. aprila 1896. Njegovim desetim zidarjem s Češke se je pridružilo pet domačih zidarjev. Vsak dan so pri gradnji na najrazličnejše načine pomagali tudi farani, ki

so dovažali les, rezane kamne in pesek, nosili opeke, malto, pulili žeblje iz starih desk ... Župnik Kolar je skrbno beležil, kaj je kdo daroval za obnovo cerkve in župnišča in kaj so delali. Iz teh zapisov je razvidno, da so cerkev pomagale graditi tudi ženske in otroci.

Konec novembra 1896 je bila cerkev že za silo zaprta in razen zvonikov pokrita s škriljem. To je omogočalo, da je bila na miklavževo sveta maša spet v cerkvi. Tako je bilo vse do pomladi 1897, ko so se zidarji vrnili in nadaljevali delo. Gradnja cerkve je žal terjala tudi mlado življenje 18-letne Johane Rode iz Slap, ki je 14. junija 1897 omahnila s 6 metrov visokega odra nad vrati. Dekletu je med prenašanjem malte spodrsnilo zaradi neprevidnosti, toda mojstra Chalupskega so kaznovali s petimi dnevi zapora zaradi nezadostne varnosti.

Vest o lepi novi dvostolpni cerkvi pri Devici Mariji v Polju se je širila. Konec avgusta si je novo zgradbo z zanimanjem prišel ogledat tudi knezoškof Missia in pohvalil delo vseh mojstrov.

Zadnjega septembra so bila zidarska dela končana in 10. oktobra 1897 je bilo vse nared za posvetitev cerkve, ki jo je ob asistenci 16 duhovnikov in bogoslovcev opravil knezoškof Missia. Svoje veselje so farani izrazili tudi tako, da so ob vseh poteh proti cerkvi postavili mlaje in slavoloke z napisi ter razobesili zastave. Zgovoren je podatek, da so samo okoli cerkve postavili prek 200 mlajev. Slovesnost, ki se je pričela ob 8. uri in je trajala skoraj do 14. ure, je veliki množici iz Ljubljane in okolice zagotovo še dolgo ostala v lepem spominu.

ANIMATORJI V PORTOROŽU

V četrtek, 30.8., smo se oratorijski animatorji in člani dramske skupine letošnjega oratorija zbrali zjutraj ob 7.30 pred župniščem. Od tam naj bi se odpeljali v Portorož, kamor nas je letos povabil na izlet g. župnik. Tako smo se še zaspani vkrcali na avtobus, in ko smo prispeli na plažo, nas je zaspanost minila: kopali smo se, kartali in celo igrali odbojko na vroči mivki. Hitro je minil čas do kosila, nato nas je g. župnik peljal v picerijo, kjer smo si naročili pico po svojem okusu. Zadovoljni smo se vrnili na plažo in se malo ulegli. Do večera smo se še veselo družili, a kot je vsega lepega enkrat konec, smo se tudi mi morali vrniti domov. Za izlet bi se rad iskreno zahvalil g. župniku v imenu vseh, ki smo se ga udeležili. Zares lepo slovo od počitnic!

Robert Tramte

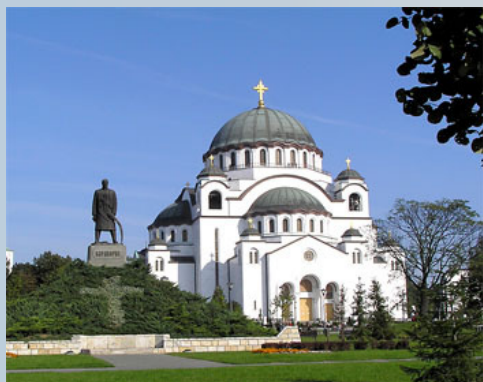

ROMANJE V MAKEDONIJO

V zgodnjem, še z zvezdami ob-
sijanem jutru smo se 18. sep-
tembra odpravili k sveti maši,
ki je bila duhovna priprava na
naše romanje v Makedonijo.

Na avtobusu smo se zbrali ro-
marji iz župnij Ljubljana Polje,
Brdo in Kranj Zlato Polje. Na
celodnevni poti proti Skopju
smo se ustavili v Beogradu in si
ogledali cerkev svetega Save, ki
je obdana s hotaveljskim mar-
morjem. Notranjost je še vedno
v delu, prav tako tudi mozaik.

Po prenočitvi v Skopju smo se
po zajtrku odpravili v središče
mesta, v svetišče matere Tere-
zije, kjer smo imeli sveto mašo.
Človeka prevzameta velika
moč in ljubezen te skromne in
ponižne žene, ki je sebe imeno-
vala svinčnik v Gospodovi roki.
Svetišče, muzej in spomenik
stojijo na mestu, kjer je nekoč
stala katoliška cerkev - stolnica
v času škofa Gnidovca. Sledil je
ogled stare železniške postaje,
ki je bila hudo poškodovana v
potresu leta 1963. V starem
delu mesta smo si ogledali pra-

voslavno cerkev svetega Spasa.
V njej je krasen in dragocen
inkonostas, posebna tehnika le-
soreza, ki so ga izdelali domači
mojstri. Žal ga danes ne znajo
več izdelovati. Prevzela nas je
lepota ikon, ki slikovno pred-
stavljajo sveto pismo. Občutek
je bil res veličasten.

Na dvorišču pred cerkvijo stoji
grobница Goce Delčeva, make-
donskega rodoljuba, borca za
osvoboditev Makedoncev izpod
turškega jarma, in njegov mu-
zej.

Vožnjo smo nadaljevali mimo
jezera Mavrovo in ob Debarski
klisuri do samostana svetega
Jovana Bigorskega. Samostan je

posvečen svetemu Janezu Krstniku, čigar izjemno dragocena ikona izvira iz leta 1020. Ljudje verjamejo, da ima čudežno moč. Samostan se nahaja v čudoviti naravi pod Šarplanino, v lepi dolini reke Radike. Ime je dobil po lehnjaku, iz katerega je narejen. Znan je po svojih ikonostasih, ki sodijo med najlepše v Makedoniji in imajo neprecenljivo vrednost. Samostan je bil leta 2009 požgan in je sedaj že večidel obnovljen.

Pot smo nadaljevali do Ohrida, ki smo si ga ogledali naslednji dan s prijazno lokalno vodnico Tanjo. V parku ob jezeru stoji visok kip zaščitnika mesta svetega Nauma Ohridskega.

V neposredni bližini stoji tudi spomenik svetega Klimenta ter svetega Cirila in Metoda.

Predstavila nam je znamenitosti, ki so pod zaščito UNESCO. Ustavili smo se ob arheološkem muzeju, ki je primer arhitekture iz druge polovice 19. stoletja. Lastniki so z gradnjo mogočnih stavb hoteli pokazati svojo gospodarsko moč. Po ozkih ulicah smo se povzpeli do arheološkega najdišča, kjer so odkrili naselbine iz neolitika, antične Grčije, rimskega in bizantinskega imperija. Čeprav izkopavanje še vedno traja, že pripravljajo občasne prireditve v areni na prostem. Ogledali smo si tudi muzej z edinstvenimi ikonami v svetovnem merilu. Na vrhu hriba stoji cerkev svete Sofije. To je ena najlepših in najstarejših pravoslavnih cerkva. Ko so Ohrid zasedli Turki, so jo spremenili v džamijo. Po od-

hodu Turkov spet služi namenu makedonske pravoslavne cerkve. Tudi tukaj se nahaja veliko število svetopisemskih podob. Na pobudo vodnice smo zapeli pesem »Marija skoz življenje«, ki je zaradi akustike prostora ganljivo zvenela. V tej cerkvi se izvajajo koncerti in tekmovanja pevskih zborov. Popoldne smo si na južnem delu Ohridskega jezera ogledali samostansko cerkev svetega Nauma. V njej se poleg ikonostasa iz leta 1711 nahaja tudi sarkofag svetnika, kateremu smo se priporočili. Ta dan nas je »oplazila« rahla nevihta, ki nam je prišla prav ravno za čas kosila. Seveda pa tudi mi nismo mogli brez nakupa ohridskih biserov, ko smo se proti večeru vrnili v mesto.

Naslednje jutro smo se odpeljali po panoramski cesti čez planino Galičico, katere najvišji vrh je 2255 metrov. Nekoliko nižje smo z razgledne točke uživali v čudovitem pogledu na Ohridsko in kasneje na Prespansko jezero. V bližini Bitole smo si ogledali ostanke antičnega mesta Herakleje. V mestu so ohranjeni mozaiki in gledališče. Kakor vsak dan smo tudi zadnji dan našega romanja začeli s sveto mašo, tokrat v novi stolnici v Skopju. Bogu smo se zahvalili za vse dobro, kar smo v teh dneh doživeli, in ga prosili milosti. Poslovili smo se od mesta in dežele različnih narodnosti, verstev in kultur. Veliko je pravoslavnih cerkva in samostanov ter džamij. Nova gradnja, visoke stolpnice in spomeniki, na drugi strani stari turški del s svojimi značilnostmi. Človeka kar sili, da nenehno primerja in se odloča. Vsak s svojimi vtisi, vsi pa z mislijo, da smo se imeli lepo, smo se zadovoljni vrnili domov. Hvala vsem, ki so romanje organizirali in se trudili za prijetno izvedbo.

MRM

SKUPINA ABRAHAM

Oktoberko srečanje bo v četrtek, 4. oktobra, po večerni sv. maši v dvorani. Na srečanju bomo prikazali naše romanje po Makedoniji. Vabljeni romarji, še posebej pa vsi tisti, ki se niste mogli udeležiti romanja, da ga ob videoprojekciji podoživite z nami.

BLAGOSLOV VEVŠKE KAPELICE

Z obnovo vevške kapelice je bilo opravljeno veliko in nadvse potrebno delo. To nam je uspelo z veliko požrtvovalnostjo nekaterih posameznikov in številnih darovalcev. Obnovljeno kapelico z restavriranim kipom Brezmadežne bomo blagoslovili v soboto, 6. oktobra, to je pred rožnovensko nedeljo, ob 15.30. V zahvalo za božji blagoslov pri obnovi in za vse, ki ste kakor koli sodelovali, bo ob tej priložnosti darovana sveta maša. Lepo bo, če nas boste okoliške gospodinje razveselile s pecivom. Vabljeni k temu lepemu dogodku.

DOGODKI PRED BIRMO

Devetdnevnic pred birmo bomo začeli v petek, 5. oktobra, pri sv. maši ob 19h. Duhovna obnova za birmance in njihove starše bo v nedeljo, 7. oktobra. Srečanje bo vodil zaporniški duhovnik Robert Friškovec. Obnova se bo začela s sveto mašo ob 10h. Maši bo sledilo srečanje v dvorani. Naše druženje bomo sklenili predvidoma do 13h. Srečanje z birmovalcem, ljubljanskim nadškofom in met-

ropolitom dr. Antonom Stresom, bo v petek, 12. oktobra, ob 18h v cerkvi. Srečanja naj se poleg birmancev zanesljivo udeležijo tudi njihovi starši in botri. Na srečanje z g. nadškofom so vabljeni veroučenci vseh razredov veroučne šole. Ker je letos redna birma, se bo g. nadškof ob 20h srečal še s člani ŽPS, gospodarske komisije, sodelavkami župnijske Karitas in pevci. Srečanje bo v dvorani v župnišču.

SVETOPISEMSKA SKUPINA

V oktobru bo svoja srečanja začela svetopisemska skupina. Letos bo že dvanajsto leto, odkar se dobivamo enkrat na mesec. Dvanajst je pomenljivo število tudi v sv. pismu (12 Izraelovih rodov, 12 apostolov ...). Vsa leta nas vodi prof. dr. Marijan Peklaj, velik poznavalec Sv. pisma. Po nekaj letih Nove zaveze se bomo spet vrnili k skrivnostim Stare zaveze. Obravnavali bomo Jobovo knjigo, katere vsebina je nadvse pomembna prav za naš današnji čas. Prvo srečanje bo v četrtek, 25.10., po večerni maši v dvorani nad kapelo. Lepo vabljeni vsi zvesti stari slušatelji, prav tako pa tudi novi. Pridite, ne bo vam žal.

JESENSKO ROMANJEV REZIJU

Na romanje se bomo odpravili v soboto, 20. oktobra, zjutraj ob 6.30. Globoko v Kaninsko pogorje na italijanski strani se zajeda hudourniška reka Rezija, po kateri je dolina dobila svoje ime. Dolgo časa so bili Rezijani, prebivalci doline, ločeni od preostalega sveta in šele v zadnjih desetletjih smo Slovenci spoznali,

kakšna kulturna vrednost se skriva v najbolj zahodnem delu slovenskega narodnega ozemlja. Tu so se ohranili posebno slovensko narečje, stari običaji ter navade, narodna noša, plesi in glasba, značilna le za to področje - za Rezijane. Prebivalcem niso prizanesle ne vojne in ne potres 1976, ki je močno prizadel vso dolino. Pot nas bo vodila najprej v Radovljico, kjer bo tudi sv. maša. Pot bomo nadaljevali mimo Kranjske gore, nato prek meje, mimo Trbiža v Kanalsko dolino. Reka Bela nas bo spremljala do vhoda v Rezijansko dolino. Na Bili /Resiutta/ bomo zapustili glavno cesto in zavili v Rezijo, ki leži med gorami ob hudourniški reki z istim imenom. Ravanca je središče doline. Rezija je danes naravni park: ne samo zaradi naravnih lepot alpskega sveta, temveč tudi zaradi njenih prebivalcev. Tu živi najbolj zahodna slovenska narodnostna skupina - Rezijani, ki so ohranili svoje posebno narečje, svojo kulturo, stare običaje in etnične posebnosti. V »Rezijanski« kulturni hiši se nam bodo osebno predstavili prijazni Rezijani s prikazom njihove doline ob videoprojekciji, s svojimi plesi ter pesmijo na Ravanci. Sledil bo ogled Solbice, prijetnega naselja s tipično rezijansko arhitekturo, ki med potresom ni bilo najhuje poškodovano. Po ogledu Rezije bomo napravili krajši postanek za ogled obzidane Pušje vasi-Venzo, kjer se prebivalci ukvarjajo z izdelki iz sivke, kar se vonja v malem kraju. Tudi Gemonia-Humin je zanimivo mesto, močno

poškodovano v zadnjem potresu, toda stolnica je še vedno ena najlepših v Furlaniji. Zgrajena je bila v 14. stol. Avtocesta nas bo hitro pripeljala do Gorice, kjer si bomo na slovenski strani privoščili še pozno kosilo oz. zgodnjo večerjo, nato pa pohiteli proti domu.

Na romanje še posebej vabljeni župnijski sodelavci (člani župnijske Karitas, pevci in organizatori, krasilke, tisti, ki pomagajo pri čiščenju župnijskih prostorov in urejate okolico cerkve in župnišča, ter morebitni drugi tisti sodelavci). Polovico stroškov vam bo krila župnija. Vabljeni ste seveda tudi vsi drugi. Cena romanja bo objavljena v tedenskih oznanilih.

DUHOVNE VAJE ZA ZAKONCE

Za zakonce tudi letošnjo jesen pripravljamo duhovne vaje v frančiškanskem samostanu na otoku Košljunu pri Krku. Potevale bodo od petka 26. do nedelje 28. oktobra. Vaje bo vodil jezuitski pater Vili Lovše. Kot običajno se tudi letos zberemo do 19. ure na rivi v Punatu, od koder nas bo ladjica odpeljala na otok, zato se pravočasno odpravite na pot (priporočam najpozneje ob 15.30). Cena za oskrbo v samostanu je za odrasle 36 €, za šoloobvezne otroke pa 26 € na dan. S podrobnostmi o duhovnem vikendu se lahko seznanite ob prijavi v župnijski pisarni.

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

Mladinski pevski zbor ima vaje ob torkih ob 20h. Vabljeni devetošolci, srednješolci in študentje.

obvestila

bralci beril

7. okt. - 27. ned. med letom, rožn. 21. okt. - 29. ned. med letom, mis.

8 ⁰⁰ 1b. Angelca Novak 2b. Andrej Kocjančič	8 ⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik 2b. Nada Tomažič
10 ⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci 2b. Timotej Sitar	10 ⁰⁰ 1b. Nataša Kunc 2b. Tatjana Mihoci
19 ⁰⁰ 1b. Darja Gale 2b. Janja Groznik	19 ⁰⁰ 1b. Janja Groznik 2b. Marica Rabzelj M.

14. okt. - 28. ned. med letom 28. okt. - 30. ned. med letom

8 ⁰⁰ 1b. Olga Vrbošek 2b. Blaž Gale	8 ⁰⁰ 1b. Sandi Parkelj 2b. Mojca Tomažič
10 ⁰⁰ 1b. Bojan Vintar 2b. Mojca Avbelj	10 ⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik 2b. Marjan Kuhelj
19 ⁰⁰ 1b. Kati Rupnik 2b. Maks Sotošek	19 ⁰⁰ 1b. Maks Sotošek 2b. Kati Rupnik

adoracija

4. 10. - molitvena skupina/11. 10. - birman-
ci/18. 10. - Karitas/25. 10. - mlajši zakonci

oddane maše

+Ivan Peklaj: 2M (družina Paternoster), 1M
(Ravnika Bojan z družino)/+Marija Iskra, 1M
(družina Kolenc)/+Vladimir Finc: 1M (družina
Maver), 1M (družina Kolenc), 1M (sosodje
Maležič in Pungertnik), 1M (ml. zakonci)/+Blaž
Čeligoj, 1M (družina Pirc iz Moravč)

kršćeni

Mia Lenasi

kršćansko pokopani

Marija Iskra, Marija Tomc, Vladimir Finc, Ciril Me-
telko, Ana Dijanošić, Boris Jančigaj, Matija Černak

dobra dela

Za obnovo župnišća: 500 € (n. n.), 20 € (n. n.);
za obnovo vevške kapelice: 325 € (številni
darovalci, ki ste darovali v župnišču); za cvetje:
20 € (n. n.), 20 € (n. n.), 20 € (M. H.).
Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- nedelje ob 8^h, 10^h in 19^h
- delavniki ob 7^h in 19^h

URADNE URE

- ob ponedeljkih, torkih
in četrtek od 8⁰⁰ do 9⁰⁰
- ob torkih in četrtek
od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob sredah, petkih in
praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Vsako drugo in četrto sredo
od 18^h do 19^h.

Tel.: **031 726 213**

TRR Karitas:

NLB 02054-0253243567

KRSTI

29. ned. med letom, misijonska
(21. 10.), priprava v čet. 18. 10. ob 20⁰⁰.
Za podatke se oglašite že poprej!
S seboj prinesite družinsko
knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred
prazniki. Lahko pokličete tudi
druge dni; za PREVIDEVAN-
JE seveda kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko.
Potrebni dokumenti: krstni in samski
list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala **Župnija Ljubljana Polje**
Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: **529 22 33**

TRR župnije: Raiffeisen banka
24200-9004459780

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

OKTOBER - VINOTOK

1	pon	Terezija Deteta Jezusa, cerkvena učiteljica	SREČANJE KARITAS
2	tor	Angeli varuhi	
3	sre	Gerard, opat	
4	čet	Frančišek Asiški, redovni ustanovitelj	SKUPINA ABRAHAM
5	pet	Marija Favstina, redovnica	ZAČETEK BIRM. DEVETDNEVNICE
6	sob	Bruno, ustanovitelj kartuzijanov	
7	ned	27. nedelja med letom, rožnovenska; <i>Kar je Bog združil, naj človek ne loči (Mr 10,2-16)</i>	DUHOVNA OBNOVA ZA BIRMAN- CE, STARŠE IN BOTRE ob 10h
8	pon	Pelagija, spokornica	
9	tor	Dionizij, škof	
10	sre	Danilo, mučenec	
11	čet	Filip, diakon	ST. ZAKONSKA SKUPINA
12	pet	Maksimiljan Celjski, mučenec	SREČANJE Z NADŠKOFOM
13	sob	Koloman, mučenec	
14	ned	28. nedelja med letom; Kalist I., papež <i>Če Jezus kliče, se moramo vsemu odreči (Mr 10,17-30)</i>	FARNO ŽEGNANJE/BIRMA/ DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
15	pon	Terezija Avilska, redovnica in cerkvena uč.	
16	tor	Marjeta Marija Alacoque, red.	
17	sre	Ignacij Antiohijski, škof in mučenec	
18	čet	Luka, evangelist	
19	pet	Izak Jogue in kanadski mučenci	3. ZAKONSKA SKUPINA
20	sob	Irena (Mira), mučenka	JESENSKO ROMANJE
21	ned	29. nedelja med letom, misijonska; Uršula, dev. <i>Božji Sin je postal človek, da bi dal svoje življenje za nas (Mr 10,35-45)</i>	KRSTI
22	pon	Marija Saloma, svetopisemska žena	
23	tor	Janez Kapistran, duhovnik	
24	sre	Anton M. Klaret, škof	
25	čet	Darinka (Darja), mučenka	SVETOPISEMKA SKUPINA
26	pet	Lucijan, mučenec	KOŠLJUN-DUH. VAJE ZAKONCEV
27	sob	Sabina, mučenka	KOŠLJUN-DUH. VAJE ZAKONCEV
28	ned	30. nedelja med letom; ; Simon in Juda Tadej, apostola <i>Slepi prosijo Jezusa, da bi spregledal (Mr 10,46-52)</i>	KOŠLJUN-DUH. VAJE ZAKONCEV
29	pon	Mihael Rua, redovnik	JESENSKE POČITNICE
30	tor	Marcel, mučenec	JESENSKE POČITNICE
31	sre	Volbenk, škof; dan reformacije	JESENSKE POČITNICE